Un referent incomparable de solidaritat humana

Montserrat Esteve. FOTO: JOAN REVILLAS/DT

Montserrat Esteve
67 anys

FEDERICO MAYOR ZARAGOZA
TORTOSA

Des de Tortosa, des de les Terres de l'Ebre arreu del món, Montserrat Esteve ha sigut un referent incomparable de solidaritat humana, de neguit per les necessitats dels altres, dels més vulnerables, dels més necessitats.

Acaba de deixar-nos quan estava en més força i visió de futur que mai. Actuava pels valors que són essencials per a assegurar a les generacions que arriben una vida digna en una Terra on s'aturen els processos que estan deteriorant la qualitat ecològica.

La seua dedicació no tenia límits. Sempre positiva, era capaç de mobilitzar tothom, especialment la gent jove, conscient que són, elles i ells, el més essencial de l'esdevenidor comú.

Durant molts d'anys, com a presidenta de l'Associació Amigues i Amics de la Unesco de Tortosa va portar a terme una excel·lent promoció i difusió dels principis ètics de l'Organització del Sistema de les Nacions Unides, especialitzada en l'educació, la ciència i la cultura. Es tracta de formar éssers humans «lliures i responsables», capaços de participar, ser crítics i autocrítics, i de fomentar la transició des d'una cultura de domini, imposició i guerra, a una cultura de diàleg, conciliació i pau; de la raó de la força, a la força de la raó.

Personalment li estaré sempre agraït perquè des del primer moment va acceptar fer-se càrrec de l'organització dels Premis als centres educatius, i personals, que vaig decidir –en consulta amb els meus cosins– crear a Tortosa, on estan les meues arrels, d'on eren ma mare i mon pare… Montse Esteve escuidava de tot i, amb el seu magnífic i eficaç equip, ho portava endavant, incloent-hi el llegat de llibres i objectes artístics que la Cambra de Comerç de Tortosa va tindre l'amabilitat d'oferir-me instal·lar a la gran sala principal del Palau Brunet.

Montse Esteve ha mort víctima del coronavirus. A tots els qui l'han tractat, el meu reconeixement més profund. En primer lloc, als seus filla i fill, Marta i Albert. A tots els familiars i amistats, la meua condolença i el meu sentiment més gran. A Meritxell Roigé, l'alcaldessa, que tant ajudava a Montse; a Irene Prades, directora de la Biblioteca que porta el nom de mon tio Marcelino; a Miquel Àngel Essomba, a Josep Bayerri, a Vicent Llueslema, a Francesc Faiges, president de la Cambra, a Santi Valldepérez, al Campus Terres de l'Ebre de la Universitat Rovira Virgili, a la UNED, a les directores i directors dels centres escolars de primària i secundària, als seus alumnes… a tots aquells a qui Montse Esteve portava a la ment i el cor… en particular a Ada Vallés i a tots els qui són i han estat membres de l'Associació Unesco-Tortosa…

Montse Esteve s'absenta, però es queda sempre inspirant-nos per la seua lluminosa trajectòria humana exemplar.